

PAEPEN OP DONDERDAG

Column

Pascal Paepen
Economist Thomas More en KU Leuven

Fietsen tegen rijken

Limburg weet hoe het zijn troeven moet uitspelen bij het grote publiek. Laat de vele toeristen fietsen van knooppunt tot knooppunt en ze komen precies langs de plekken die gezien moeten worden. Succes gegarandeerd met toppers als ‘Fietsen door het Water’ en ‘Fietsen door de Bomen’. Een goed idee blijft zelden uniek. En dus zag de PVDA haar kans schoon om met soortgelijke fiets- en wandelroutes haar pleidooi voor een miljonairstaks kracht bij te zetten. De politieke partij verving de fietsknooppunten daarbij door huizen en bedrijven van rijke families om fietsers te tonen dat er nogal wat multimiljonairs zijn in ons land. Dit initiatief van de PVDA is een spijtige zaak. We hebben meer dan ooit nood aan verbondenheid. Maar hiermee worden mensen tegen elkaar opgezet. Men zaait afgunst en dat kan nooit goed zijn. Het initiatief is zelfs riskant, om meer dan één reden. Wie het slecht voor heeft, zou in het project een excuus kunnen vinden om zich op onrechtmatige manier geld van een ander toe te eigenen. Baron Bracht en Freddie Heineken werden destijds ook maar voor één reden ontvoerd: losgeld. Een tweede, zo mogelijk nog groter risico, is dat het initiatief afgunst kweekt tegenover een relatief kleine groep mensen die we in dit land verdorie broodnodig hebben: ondernemers! Een ondernemer neemt grote

risico's. Slaagt hij of zij, dan wordt er inderdaad geld verdiend. Faalt de ondernemer, dan volgt er vaak een lange lijdensweg, niet alleen financieel. Een succesvolle onderneming uit de grond stampen, is niet zo eenvoudig. De meesten willen er dan ook nooit aan beginnen. Ik kan dat begrijpen. Wie een onderneming opstart, krijgt gegarandeerd te maken met slapeloze nachten. Corona is een risico, net als de toename van concurrentie, een overvloed aan administratie en regelgeving, sociale lasten, belastingen en andere kosten, verandering van smaak of technologie en personeelsproblemen. Het ene moment vindt de ondernemer niet voldoende personeel, even later is er te weinig werk en blijven de personeelskosten doorlopen. Een reden om jaloers te zijn op succesvolle ondernemers? Neen. De waarde van een onderneming is bovendien ook niet meteen beschikbaar. België is een kmo-land waar veel ondernemingen nog in familiale handen zijn. Dwing je die families om een vermogenstaks van pakweg 5 procent te betalen? Dan zullen zij genoodzaakt zijn een deel van hun aandelen te verkopen. Het beslissingscentrum van ondernemingen kan zo verhuizen naar het buitenland. Daarmee verdwijnt vaak ook de zachte hand van een lokale ondernemer. Neen, we mogen succesvolle ondernemers niet weggagen. Laten we ze koesteren zodat ze nog meer werk en nog meer welvaart creëren.

“Een ondernemer neemt grote risico's. Slaagt hij of zij, dan wordt er inderdaad geld verdiend. Faalt de ondernemer, dan volgt er vaak een lange lijdensweg, niet alleen financieel”

Pascal Paepen

Vlnr: gedeputeerde Tom Vandeput, VKW-voorzitter Marc Meylaers en gedelegeerd bestuurder Ruben Lemmens. FOTO RONNY VANTHIENEN

Limburgse Top 500 staat op stevige fundamenten

De 500 grootste Limburgse ondernemingen hebben een uitstekend 2019 achter de rug. Dat blijkt uit de jaarlijkse analyse van VKW Limburg op basis van de cijfers. “Onze Limburgse bedrijven staan relatief sterk in hun schoenen”, zegt voorzitter Marc Meylaers.

VKW LIMBURG HASSELT

Guido Cloostermans

Ondanks die stevige fundamenten bevindt een aanzienlijk deel van de Limburgse ondernemingen zich vandaag toch in zwaar weer. Terwijl de nettowinst van de 500 grootste Limburgse bedrijven gemiddeld steeg met 18 procent, sloot 14,5 procent vorig jaar af met verlies. Het is het vierde opeenvolgende jaar dat het aantal verlieslatende bedrijven stijgt. In 2016 ging het nog over 12,1 procent. “Die bedrijven stonden al niet op een goede startpositie”, aldus VKW-voorzitter Marc Meylaers, die vreest dat de toekomst van zo'n

één op drie bedrijven onzeker is. “Als de steunmaatregelen wegval- len en de leningen moeten worden terugbetaald, volgt het moment van de waarheid.” Voor bedrijven die er wel goed voorstaan, dienen zich allicht mooie overnamekan- sen aan.

Stijgende omzet

De 500 grootste Limburgse on- dernemingen boekten vorig jaar een omzet van 35,6 miljard euro, een stijging met 3,1 procent ten opzichte van 2018. Met 194 be- drijven is de industrie het best ver- tegenwoordigd in de Top 500. Zij zijn bovendien goed voor bijna de helft van de omzet (46,9 procent). De dienstensector, met onder- meer de dienstenechebedrij- ven, laat de grootste omzetgroei optekenen (9,1 procent). Het kleinste bedrijf in de top 500, het Genkse Roba Metals, boekte in 2019 een omzet van 13,4 mil- joen euro. Het grootste bedrijf, het Genkse Aperam, sloot het jaar af met een omzet van 1,48 miljard euro, een daling met 203 miljoen. De top tien ziet zijn totale omzet dalen met 91,9 miljoen. Slecht nieuws is de daling van de export. In 2018 maakte de export nog 46,7 procent uit van de totale omzet van de Top 500, in 2019 was dat nog 43,7 procent.

Meer personeel

De 500 grootste ondernemingen verschaften vorig jaar werk aan 100.298 mensen, een toename van 6,4 procent. “De Top 500 verte- genwoordigt daarmee 32,6 pro- cent van de totale Limburgse te-

werkstelling”, zegt Max Van Der Linden, die aanstipt dat de werk- gelegenheid sterker groeit dan de omzet. De groei van de werkgele- genheid was vooral de verdienste van de dienstensector, met daarin de dienstenechebedrijven (plus 17,7 procent). H.Essers is de grootste werkgever.

De gemiddelde personeelskost voor een werknemer in de Top 500 bedroeg 59.256 euro, voor het der- de jaar op rij een daling. Waar- schijnlijk wordt die daling veroor- zaakt door de toename van de werkgelegenheid in de dienstenechebedrijven, waar de lonen doorgaans lager liggen.

Minder Limburgs

De 500 grootste Limburgse be- drijven waren weer iets minder Limburgs. Eind 2019 was 52,4 procent van hen in Limburgse handen, 32,2 procent was in bui- tenlandse handen en 16,4 procent was in Belgische handen. Het Limburgse aandeelhouderschap daalde met bijna 2 procentpunt. Het bureau Deloitte onderzocht op vraag van VKW Limburg ook de weerbaarheid van de bedrijven met het zicht op de coronacrisis. “Daaruit blijkt dat onze Lim- burgse ondernemingen relatief sterk in hun schoenen staan”, aldus Marc Meylaers. “Ze zijn sterk gefinancierd met eigen vermogen en hebben weinig schulden ge- maakt om te kunnen groeien. Dat wijst op een zekere voorzichtig- heid. In tijden van crisis mogen we ons gelukkig prijzen met het stevi- ge fundament waarover we nu be- schikken.”